

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - SSO Barbara Plewińska / spr/

Sędziowie - SO Aleksandra Nowicka

- SO Mirosław Wiśniewski

Protokolant - stażysta Marzena Chojnacka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Marzenny Mikołajczak

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2015 roku

sprawy **M. K.**

oskarżonego z art. 244 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Brodnicy

z dnia 11 grudnia 2014 roku sygn. akt II K 473 / 14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w **punkcie I** uzupełnia podstawę prawną wymiaru kary o **art. 58 § 3 kk**;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego z obowiązku poniesienia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, a wydatkami poniesionymi w tym postępowaniu obciąża Skarb Państwa.

sygn. akt: IX Ka 98/15

UZASADNIENIE

M. K. został oskarżony o to, że:

w dniu 20 sierpnia 2014r. o godz. 17:35 w miejscowości P., gmina B. kierował rowerem po drodze publicznej pomimo orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w B.o sygn. akt (...)zakazu prowadzenia rowerów na okres 1 roku, obowiązującego od dnia 04.04.2014r. do dnia 04.04.2015r.;

tj. o czyn z art. 244 kk.

Sąd Rejonowy w Brodnicy wyrokiem z dnia 11 grudnia 2014r. w sprawie II K 473/14:

I uznał oskarżonego M. K. za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu, stanowiącego występki z art. 244 kk i za to, na mocy art. 244 kk, wymierzył mu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując go, na mocy art. 34 § 2

pkt 2 kk i art. 35 § 1 kk, do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym;

II na mocy art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu, na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności, okres zatrzymania w dniu 20 sierpnia 2014r. przyjmując, iż 1 dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie równoważny jest 2 dniom kary ograniczenia wolności;

III na mocy art. 72 § 1 pkt 4 kk w zw. z art. 36 § 2 kk zobowiązał oskarżonego do wykonywania pracy zarobkowej;

IV zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 złotych tytułem opłaty i zwolnił go od pozostałych kosztów sądowych, którymi obciążył Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł prokurator**, zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego.

Prokurator we wniesionej apelacji, powołując się na art. 427 §1 i 2 kpk oraz art. 438 pkt 2 kpk, zarzucił wyrokowi obrazę przepisów prawa procesowego w postaci art. 413 § 1 pkt 6 kpk, która miała wpływ na treść wydanego orzeczenia, poprzez niewskazanie, zastosowanego przez Sąd, art. 58 § 3 kk w podstawie wymiaru kary 6 miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Zarzut ten skarżący zmodyfikował na rozprawie apelacyjnej, wskazując, że zaskarżony wyrok narusza przepis prawa materialnego, tj. art. 244 kk.

W związku z podniesionym zarzutem, działając na podstawie art. 427 § 1 kpk i art. 437 § 1 i 2 kpk, prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie w podstawie wymiaru kary ograniczenia wolności, orzeczonej względem M. K., przepisu art. 58 § 3 kk oraz o utrzymanie wyroku w mocy w pozostałym zakresie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się zasadna i doprowadziła do zmiany zaskarżonego wyroku.

Sąd Rejonowy, w sposób przewidziany przepisami prawa, przeprowadził postępowanie w przedmiotowej sprawie, skutkiem czego ustalił, że oskarżony dopuścił się czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia.

Sąd I instancji właściwie zakwalifikował czyn oskarżonego, uznając, że M. K. popełnił występki opisany w art. 244 kk, przepis ten wskazując jednocześnie jako podstawę wymierzonej oskarżonemu kary.

Jak słusznie wskazał skarżący, Sąd Rejonowy, orzekając o zastosowaniu wobec oskarżonego kary ograniczenia wolności, w sytuacji, gdy przepis art. 244 kk przewiduje, że czyn w nim opisany zagrożony jest karą pozbawienia wolności, winien był, jako podstawę wymiaru kary, wskazać również przepis art. 58 § 3 kk, umożliwiający orzeczenie przez sąd kary ograniczenia wolności albo kary grzywny, w przypadku, gdy ustawodawca przewiduje za przypisane danemu sprawcy przestępstwo, karę pozbawienia wolności do lat 5.

W związku ze stwierdzonym uchybieniem Sąd Okręgowy dokonał zmiany zaskarżonego wyroku poprzez uzupełnienie w punkcie I orzeczenia podstawy prawnej wymiaru kary o art. 58 § 3 kk.

Uwzględnić należało, że kara wymierzona oskarżonemu, mimo niewskazania przepisu art. 58 § 3 kk w brzmieniu podstawy prawnej rozstrzygnięcia o karze, stanowiła karę adekwatną do wagi popełnionego czynu oraz korespondującą z okolicznościami, które składały się na warunki dotyczące osoby oskarżonego.

Sąd odwoławczy zaaprobował także rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego w zakresie zaliczenia na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary okresu, w którym M. K., w związku z zastosowanym wobec niego zatrzymaniem, pozbawiony

był wolności. Sąd Okręgowy za słuszny uznał również orzeczonego względem oskarżonego obowiązek wykonywania pracy zawodowej.

Sąd II instancji, wobec niestwierdzenia w przedmiotowej sprawie przesłanek, które winny skutkować zmianą lub uchynieniem zaskarżonego wyroku z urzędu, orzekł o utrzymaniu orzeczenia tego w mocy w pozostałym zakresie.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk, zwalniając oskarżonego z obowiązku ich ponoszenia, a wydatkami tego postępowania obciążył Skarb Państwa, albowiem postępowanie to wszczęte zostało i toczyło się wskutek zaistnienia okoliczności, za które oskarżony nie ponosił odpowiedzialności.